

Нерода М.А.

здобувач вищої освіти ступеня магістр ННІ
№3 НАВС

науковий керівник: **Корж Є.М.**

старший науковий співробітник наукової
лабораторії з проблем забезпечення
публічної безпеки і порядку навчально-
наукового інституту ННІ №3 НАВС, к.ю.н.,
с.н.с.

ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ

Варто зауважити, що зі здобуттям незалежності Україною, МВС успадкувало від СРСР усю раніше існуючу мілітаризовану модель діяльності, а особливо це знаходило своє відображення у тактиці побудови охорони громадського порядку, який був пронизаний елементами жорстокості в умовах масових заворушень; пріоритетними зразками поведінки при формуванні особового складу залишалась поведінка, яка мала більш військове спрямування, а не поліцейських підрозділів; протягом довгого часу залишався шаблонний образ монопольних борців зі злочинністю, діяльність і успішність яких залежала не від підтримки населення та розкритих злочинів, а від пострадянської системи кількісних показників у боротьбі зі злочинністю; недостатній рівень фінансування; потребувало покращення і умов праці персоналу, що вкрай не відповідало розвитку сучасного суспільства і потребувало оновлення та вдосконалення.

Початковим та основним етапом, який відбувається і зараз, є реформування органів та системи МВС України – стало створення Національної поліції України, діяльності якої регулюється новоствореним Законом України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. Відповідно і сучасне суспільство ставить певні вимоги і прохання до поліції як ключової ланки МВС. На мою думку, слід приділити увагу пріоритетним та основним напрямкам роботи поліції, яка має ґрунтуватися в першу чергу на служінні всьому народу, суспільним групам, так і кожному окремому громадянину. Це зможе знайти свій прояв у готовності самих поліцейських швидко та ефективно реагувати на заяви громадян, не залежно від майнового стану чи інших привілеїв заявника, підтримувати постійний зв'язок з громадськістю у формі профілактичних бесід та зустрічей, донести до народу, що поліція це не каральний орган, а орган, який стоїть на захисті саме свого народу. Водночас від особового складу поліції

очікується високий рівень терпимості, ввічливості до особливо вразливих та незахищених груп населення: іноземці, особи без громадянства, біженці, люди з особливими психічними, розумовими та іншим вадами, люди похилого віку та інші. Особливо хотів би відзначити, те що, враховуючи попередній болючий досвід Євромайдану, саме поліція на даному етапі свого розвитку має впровадити, запропонувати та розробити процедуру та нормативно-правові акти, які б унеможливили б свавільне затримання, арешт, забезпечення захисту і безпеки затриманих осіб, особливо під час мирних зібрань, а випадки застосування сили - чітко регламентовані на законодавчому рівні, розглянуті керівництвом поліції.

Також потрібно роботу поліції зробити прозорою та відкритою та населення. Основні статистичні дані поліції, інформація, що стосується планування роботи та результатів цієї роботи мають бути відомі суспільству, а прохання на доступ до інформації з певними таємними даними, обмеженого доступу мають повідомлятися у розумні строки за заявами громадян та у встановленому обсязі, що не порушить порядок і безпеку в країні чи державну таємницю.

Варто зауважити, про те що, протягом довгого часу поліцейські перебували під значним політичним впливом, особливо це відображалось в кадровій політиці. Доречною і зараз залишається деполітизація – зменшити можливість прийняття керівництвом рішень під притиском певних політичних сил, заборона під час здійсненні своєї діяльності висловлювати свої політичні вподобання, носити символіку певних політичних партій.

На даний час можна також прослідкувати кадрову політику, підвищення професійного рівня працівників, скорочення та направлення на атестацію уже працюючих, удосконалення системи підготовки, соціального захисту персоналу. Особливу роль слід відвести саме підготовці майбутнього особового складу поліції, а точніше ще при отриманні ними освіти у спеціалізованих вищих навчальних закладах, а згодом йдеться взагалі про створення поліцейської академії для професійної підготовки слідчих, патрульних та дільничних. На мою думку, наявність лише вищої юридичної освіти є недостатньою для подальшої праці у органах Національної поліції. Адже, у кандидатів на майбутню службу мають бути розвинуті фізичні якості, вміння професійно користуватися зброєю; серед особистих якостей – терпимість, обачність, знання власних переваг і недоліків, упевненість у власних силах, уміння слухати інших; уміння працювати у групі, колективі. Має бути присутній акцент на вивчення дисциплін кримінального та адміністративного блоку. При проведенні реформування системи МВС та підготовки поліцейських у цих умовах не слід залишати поза увагою професійну етику працівників, розробляти та вдосконалювати існуючі

методи протидії професійної деформації, надавати психологічну допомогу і підтримку персоналу, через важкі та виснажливі умови праці.

На сьогоднішній день досить актуальним є дослідження особливостей організації та функціонування діяльності поліції у зарубіжних країнах, тому слід враховувати як позитивні, так і негативні моменти у проведенні реформування.

Отже, враховуючи всі реалії сьогодення реформування правоохоронних органів та їх кадрів має бути направлене на допомогу суспільству, населенню для дотримання загальної безпеки у державі з дотриманням загальновизнаних норм та принципів разом із запозиченням досвіду зарубіжних країн.

Список використаних джерел:

1. Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015// Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст.379.

2. Губанов А.В. Полиция государств Западной Европы: основные черты организации и деятельности: Учебное пособие / А.В. Губанов - М.: ВНИИ МВД СССР, 1990.

3. Бесчастний В.М. Реформування системи МВС України: шляхи та сучасні проблеми. Правове забезпечення діяльності міліції/поліції: історія, сучасні проблеми та міжнародний досвід: Тези доп. наук. – теорет. конф. / В.М. Бесчасний. – К.: КНУВС, 2007. – 108 с.

4. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: Підручник / За ред. Ю.Ф. Кравченка / В.М. Плішкін – К.: НАВСУ, 1999. – 702 с.

5. Пономаренко Г.О. Управління у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держави: адміністративно-правові засади: Монографія / Г.О. Пономаренко. – Харків: Видавець ФО-П Вапнярчук Н.М., 2007. – 448 с.